

پوخته‌یه‌ک ده‌رباره‌ی

فه‌زلی نوێژی

وێژ

نوسینی: زانا کوردی

کتێبخانه‌ی تۆیشوو

پوختەيەك دەربارەى فەزلى نوڤژى وىتر

نوسىنى: زانا كوردى

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي أمر بالجهاد في سبيله، ووعد عليه الأجر العظيم والنصر المبين، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له القائل في كتابه الكريم (وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ) الروم: ٤٧؛ وأشهد أن محمدا عبده ورسوله وخليته قائد المجاهدين وأصدق المناضلين وأنصح العباد أجمعين ﷺ وعلى آله الطيبين الطاهرين، وعلى أصحابه الكرام الذين باعوا أنفسهم لله وجاهدوا في سبيله حتى أظهر الله بهم الدين وأعز بهم المؤمنين، وأذل بهم الكافرين رضي الله عنهم وأكرم مثواهم وجعلنا من أتباعهم بإحسان إلى يوم الدين.

دايکی ئیمانداران عائیشه (رضی الله عنها) ده‌لێ: له‌هه‌موو کاته‌کانی شه‌ودا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ویت‌ری کردووه، له‌سه‌ره‌تای شه‌وداو له‌ ناوه‌ راستی شه‌وداو، له‌ کو‌تایی شه‌ودا، [له‌ کو‌تایی ته‌مه‌نیدا] ویت‌ره‌که‌ی بردۆته‌ کاتی پارشیو.

(عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: مَنْ كُلِّ اللَّيْلِ قَدْ أَوْتَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ أَوَّلِ اللَّيْلِ وَأَوْسَطِهِ وَآخِرِهِ، فَانْتَهَى وَتَرَهُ إِلَى السَّحَرِ). مسلم ١٧٤٥١ والبخاري ٩٩٦١

چۆن چۆنی نوژی ویت ده کریت ؟

شعبة ده‌لی: بیستم عوقبه‌ی کوری حوره‌یث، ده‌لی: بیستم ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ده‌یگیرایه‌وه که رسول الله ﷺ فه‌رموویه‌تی: شه‌و نوژی دوو دووه، نه‌گه‌ر بینیت که به‌یانیت بو‌ده‌رده‌که‌ویت، ویت به‌که به‌یه‌ک، ویترا به‌ابن عمر: **[مَثْنَى مَثْنَى]** دوو دوو واتای چیه‌؟ ووتی: نه‌وه‌یه که سه‌لام به‌ده‌یت‌وه له‌هه‌موو دوو رکات جاریک.

(حَدَّثَنَا شُعْبَةُ ، قَالَ : سَمِعْتُ عُقْبَةَ بْنَ حَرْيْثٍ ، قَالَ : سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى ، فَإِذَا رَأَيْتَ أَنَّ الصُّبْحَ يُدْرِكُكَ ؛ فَأَوْتِرْ بِوَاحِدَةٍ " . فَقِيلَ لِابْنِ عُمَرَ : مَا مَثْنَى مَثْنَى ؟ قَالَ : أَنْ يُسَلَّمَ فِي كُلِّ رَكَعَتَيْنِ).

رواه مسلم ۱۷۴۹۱، و البخاري ۱۹۹۵۱.

ویتربکهن ئه‌ی ئه‌هلی قورئان :

ئیهامی عه‌لی (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌لی: نوێژی ویترب واجب نه‌نوسراوه له‌سه‌رتان وه‌ک نوێژه‌فه‌رزه‌کان که له‌سه‌رتان نوسراوه، به‌لکو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری الله یه ﷺ فه‌رموویه‌تی: به‌راستی الله تاکه‌و تاکیشی خۆشه‌وی، ئه‌ی ئه‌هلی قورئان نوێژی ویترب بکهن، ئیهامی الترمذی ده‌لی: وه‌ له‌ بابیکی تر له‌ ابن عمر و ابن مسعود و ابن عباس هاتووه، فه‌رمووده که لای من فه‌رمووده‌یه کی حه‌سه‌نه .

(عَنْ عَلِيٍّ قَالَ : الْوُتْرُ لَيْسَ بِحَتْمٍ كَصَلَاتِكُمُ الْمَكْتُوبَةِ، وَلَكِنْ سَنَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَقَالَ : " إِنْ اللَّهَ وَتَرَّ يُحِبُّ الْوُتْرَ، فَأَوْتَرُوا يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ ". وَفِي الْبَابِ عَنْ ابْنِ عُمَرَ وَابْنِ مَسْعُودٍ وَابْنِ عَبَّاسٍ. حَدِيثُ عَلِيٍّ حَدِيثٌ حَسَنٌ). سنن الترمذی ٤٥٣١ ا.

له نویتزی ویتیر پیغه مبه‌ر ﷺ کام سوره تانه‌ی ده‌خویند ؟

أَبِي بَن كَعْب (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌لی: رسول الله ﷺ له نویتزی ویتیر
(سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) و (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) و (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)
ده‌خویند، کاتی‌ک سه‌لامی ده‌دایه‌وه ده‌یفه‌رموو: (سُبْحَانَ الْمَلِكِ
الْقُدُّوسِ) سی‌جار .

عَنْ أَبِي بَن كَعْب قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْوُتْرِ بِـ { سَبِّحْ
اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى } ، وَ { قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ } ، وَ { قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ } ،
فَإِذَا سَلَّمَ قَالَ : " سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ " . ثَلَاثَ مَرَّاتٍ .
سنن النسائي ۱۷۲۹ ا.

ویتر بکه‌ن پیش ئه‌وه‌ی رۆژ بێته‌وه :

له‌ه‌ی س‌ع‌ی‌د (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) که پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌ر ﷺ فه‌رم‌و‌یه‌تی: و‌ی‌تر
ب‌که‌ن پ‌ی‌ش ئه‌وه‌ی رۆژ ب‌ی‌ته‌وه .

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ : " أَوْتِرُوا قَبْلَ أَنْ تُصْبِحُوا " .
رواه مسلم | ٧٥٤ | .

ئەوێ دەترسێ لە کۆتایی شەودا بە ئاگانەیتەوێ با لەسەرەتاوێ ویتەر
بکات :

جابر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دەڵێ: رسول الله ﷺ فەرموویەتی: ئەوێ دەترسێ لە کۆتایی شەودا بە ئاگانەیتەوێ با لەسەرەتاوێ شەوێ ویتەر
کە ی بکات، ئەو کەسەش کە بە تەمایە لە کۆتایی شەودا هەستێ با لە
کۆتایی شەودا ویتەر کە ی بکات، چونکە نوێژی کۆتایی شەو فەرشتە
کان شایەتی بۆ دەدەن، ئەمەشیان باشتەر . أبو معاوية دەڵێ: ئامادە
دەبن [واتە فەرشتە کان].

عَنْ جَابِرٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : " مَنْ خَافَ أَنْ لَا يَقُومَ مِنْ آخِرِ
الَّيْلِ فَلْيُوتِرْ أَوَّلَهُ ، وَمَنْ طَمَعَ أَنْ يَقُومَ آخِرَهُ فَلْيُوتِرْ آخِرَ اللَّيْلِ ؛ فَإِنَّ صَلَاةَ
آخِرِ اللَّيْلِ مَشْهُودَةٌ ، وَذَلِكَ أَفْضَلُ " . وَقَالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ : مَحْضُورَةٌ .
رواه مسلم | ٧٥٥ | .

چۆنیه‌تی شه‌ونوئژوو نوئژی ویتری پیغه‌مبه‌ر ﷺ:

زراره ده‌لی: سعدی کوری هشام کوری عامر ویستی غه‌زا بکات له‌ریی الله (عزوجل) هات بۆ مه‌دینه، ویستی ئەو زه‌وییه‌ی له‌مه‌دینه هه‌ییوو بیفرۆشیت، بیدات به‌چه‌ک و تفاقى جه‌نگى، بۆ ئەوه‌ی تا ئەمریت غه‌زای رومی پێبکات، که هاته مه‌دینه گه‌یشت به‌چه‌ند که‌سیک له‌خه‌لکی مه‌دینه، ریگایان نه‌دا ئەو کاره‌ بکات، پێیان راگه‌ یاند که له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ کۆمه‌لێکی شه‌ش که‌سی ویستیان ئەو کاره‌ بکه‌ن، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ریگای پێنه‌دان و پێی فهرموون: (ئایا له‌منا پێشه‌نگی و سه‌ر مه‌شقی نابینن؟) کاتێ ئەوه‌یان بۆ سه‌عد گێرایه‌وه، سه‌عد ژنه‌که‌ی گێرایه‌وه ژیرسایه‌ی خۆی که پێشتر ته‌لاقى دابوو، شایه‌تیشی له‌سه‌ر گێرانه‌وه‌ی ژنه‌که‌ی گرت، ئینجا سه‌عد هاته خزمه‌ت (ابن عباس)، پرسیا‌ری ویتری پیغه‌مبه‌ری ﷺ لیکرد، ئەویش پێی وت: بۆ که‌سیکت نیشان نه‌ده‌م که له‌خه‌لکی سه‌رزه‌ویدا له‌هه‌موو که‌س شاره‌زاتره به‌ ویتری پیغه‌مبه‌ری الله ﷺ؟

ووتی: کییه؟ ووتی(عائیشه) (رضي الله عنها)، بچۆ بۆ لای، لیی
 بپرسه و، له دواییدا هه و آله کهش بۆ من بهینه ره وه [سه عد ده لی] که و تمه
 ری بۆ لای (عائشه)، له ریگادا چووم بۆ لای (حه کیم) کوری (افلح)
 داوام لیکرد که له گه لیا بیت ووتی: من نایه م بۆ لای، چونکه ئاگادارم
 کرد که له ناکۆکی نیوان ئه و دوو کۆمه له (علی و معاویه) دا هیچ نه
 لی، به لام گوئی نه دایی و قسه ی تیدا کرد، سه عد وتی: سویندم خوارد
 که بیت (حه کیم) ئینجا هات و چووین بۆ لای عائیشه، داوی
 مۆله تمان لیکرد، ئه ویش مۆله تی داین، چووینه ژووره وه، عائیشه
 ووتی: تۆ حه کیمی؟ ناسیی، وتی: به لی، ئه ویش وتی: کیت له گه لدايه؟
 ووتی: (سه عد کوری هیشام) ووتی: کام هیشام؟ وتی: کوری (عامر)
 دوای خیری بۆ کردو ناوی به چاک برد. (قتاده) ده لی: عامر (رَضِيَ اللهُ
 عَنْهُ) له جه نگی (ئوحود) شه هیدبوو. سه عد ده لی: به عائیشه م وت: ئه
 ی دایکی ئیمانداران، ئاگادارم بکه له ره وشتی پیغه مبه ر ﷺ وتی: ئایا
 تۆ قورئان ناخوینی؟ وتم: به لی، وتی: ره وشتی پیغه مبه ر ﷺ قورئان
 بووه، ویستم هه ستم و هه تا ماوم هیچ شتی له کهس نه پرسم، داوی

بیرم کرده وه وتم: ئاگادارم بکه له باره ی هه ستانی شه وی بو شه ونوێژ،
 ئه ویش وتی: ئایا [یا آیهَا الْمَزْمَل] ناخوینی؟ وتم: به ئی. ووتی: خوای
 گه وه له سه ره تای ئه م سوورته دا شه ونوێژی فه رز کرد هه تا سالیکی
 پیغه مبه رو ﷺ هاوه لانی کردیان، خوای گه وه کو تایی ئه م سووره ته ی
 دوانزه مانگ له ئاسمانا هیشته وه نه ینارده خواره وه، له دوای سالیکی له
 کو تایی ئه م سووره ته دا ئاسانکاری ی نارد خواره وه و کردی
 به سووننه ت. دوای فه رز بوونی. سه عد ده ئی: پر سیم له عایشه و وتم:
 ئه ی دایکی ئیها نداران ئاگادارم بکه له ویتری پیغه مبه ر ﷺ ئه ویش
 وتی: سیواک و ئاوی ده ستنوێژمان بو ئاماده ده کرد ئه وه نده ی
 خواویستی له سه ر بوایه له شه وودا بیداری ده کرده وه و سیواکی ده
 کردو، ده ستنوێژی ده شت و نو پ کاتی ده کرد، له پ کاتی هه شته ما نه بی
 له هیچیاندا دانه ده نیشت، که داده نیشت یادو سوپاسی خوای ده کردو
 دوای ده کرد، سه لامی نه ده دایه وه هه لده ستایه وه پ کاتی نو یه کی ده
 کرد، له پاشا داده نیشت و یادو سوپاسی خواو دوای ده کردو ئینجا
 سه لامی ده دایه وه دهیدا به گو یاندا. ئینجا دوو پ کاتی به دانیشه وه ده

کرد ئه وه یانزه پکات ئه ی کوری شیرینم کاتی پیربوو، گوشتی گرت
 حهوت پکات ویتری ده کرد، هه رچۆن دوو پکاتی به دانیشتنه وه
 له دوای نۆ پکاته که ده کرد، له دوای حهوته کهش دوو پکاته که ی
 به دانیشتنه وه ده کرد ئه وه نۆ پکات ئه ی کوری شیرینم، پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم
 هه ر نوێژیکی بکردایه حهزی ده کرد که به رده وام بیت له سه ری ،
 هه ر کاتیکیش خه و یا ئازار زۆری بۆ بهینایه و نه یه توانیایه شه و ههستی
 به پۆژدا دوانزه پکاتی ده کرد ، هه رگیز ئاگادارینم که پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم
 له شه وی کدا هه موو قورئانی خویندبیت، هیچ شه وی ک هه تا به یانی
 نوێژی نه کردووه جگه له مانگی رمه زانیش هیچ مانگی ک به ته واوی به
 پۆژوو نه بووه. سه عد ده لی: چووم بۆلای (ابن عباس) (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ)
 وه لامه که ی (عائیشه) م (رضی اللّٰهُ عنہا) بۆ برده وه ئه ویش ووتی:
 راستی وتوو، ئه گه ر من بچومایه بۆلای و سه ردانم بکردایه، ئه چووم
 بۆئه وه ی له ده می خۆی ئه مه م بیستایه سه عد ووتی: ئه گه ر بمزانیایه
 که تۆ لێی دلگرانی و سه ردانی ناکهیت، فه رمووده کهیم بۆ
 نه ده گیرایته وه .

عَنْ زُرَّارَةَ : أَنَّ سَعْدَ بْنَ هِشَامٍ بَنَ عَامِرَ أَرَادَ أَنْ يَغْزُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، فَقَدِمَ الْمَدِينَةَ ، فَأَرَادَ أَنْ يَبِيعَ عَقَارًا لَهُ بِهَا ، فَيَجْعَلَهُ فِي السَّلَاحِ وَالْكَرَاعِ ، وَيُجَاهِدَ الرُّومَ حَتَّى يَمُوتَ ، فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ لَقِيَ أَنَسًا مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ ، فَنَهَوَهُ عَنْ ذَلِكَ ، وَأَخْبَرُوهُ أَنَّ رَهْطًا سَتَهُ أَرَادُوا ذَلِكَ فِي حَيَاةِ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ ، فَنَهَاهُمْ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ ، وَقَالَ : " أَلَيْسَ لَكُمْ فِي أُسْوَةٍ ؟ " فَلَمَّا حَدَّثُوهُ بِذَلِكَ رَاجَعَ امْرَأَتَهُ ، وَقَدْ كَانَ طَلَّقَهَا ، وَأَشْهَدَ عَلَى رَجْعَتِهَا ، فَاتَى ابْنُ عَبَّاسٍ ، فَسَأَلَهُ عَنْ وَتَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ : أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَعْلَمَ أَهْلِ الْأَرْضِ بَوْتَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ؟ قَالَ : مَنْ ؟ قَالَ : عَائِشَةُ ، فَاتَهَا فَسَأَلَهَا ، ثُمَّ أَتَنِي فَأَخْبَرَنِي بِرَدِّهَا عَلَيْكَ ، فَاِنْطَلَقْتُ إِلَيْهَا ، فَاتَيْتُ عَلَى حَكِيمِ بْنِ أَفْلَحٍ ، فَاسْتَلَحَقَّتُهُ إِلَيْهَا ، فَقَالَ : مَا أَنَا بِقَارِبِهَا ؛ لِأَنِّي نَهَيْتُهَا أَنْ تَقُولَ فِي هَاتَيْنِ الشَّيْعَتَيْنِ شَيْئًا ، فَأَبَتْ فِيهِمَا إِلَّا مُضِيًّا . قَالَ : فَأَقْسَمْتُ عَلَيْهِ ، فَجَاءَ ، فَاِنْطَلَقْنَا إِلَى عَائِشَةَ ، فَاسْتَأْذَنَّا عَلَيْهَا ، فَأَذْنَتْ لَنَا ، فَدَخَلْنَا عَلَيْهَا . فَقَالَتْ : أَحْكِيمُ ؟ فَعَرَفْتُهُ . فَقَالَ : نَعَمْ . فَقَالَتْ : مَنْ مَعَكَ ؟ قَالَ : سَعْدُ بْنُ هِشَامٍ . قَالَتْ : مَنْ هِشَامُ ؟ قَالَ : ابْنُ عَامِرٍ ، فَتَرَحَّمْتُ عَلَيْهِ . وَقَالَتْ خَيْرًا . قَالَ قَتَادَةُ : وَكَانَ أَصِيبَ يَوْمَ أُحُدٍ ، فَقُلْتُ : يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ ، أَنْبِئِي عَنِ خُلُقِ رَسُولِ

اللَّهُ ﷻ. قَالَتْ : أَلَسْتَ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ ؟ قُلْتُ : بَلَى. قَالَتْ : فَإِنَّ خُلُقَ نَبِيِّ اللَّهِ ﷻ كَانَ الْقُرْآنَ. قَالَ : فَهَمَمْتُ أَنْ أَقُومَ، وَلَا أَسْأَلَ أَحَدًا عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أَمُوتَ، ثُمَّ بَدَأَ لِي، فَقُلْتُ : أَنْبِئْنِي عَنْ قِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ ﷻ فَقَالَتْ : أَلَسْتَ تَقْرَأُ { يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ } ؟ قُلْتُ : بَلَى. قَالَتْ : فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ قِيَامَ اللَّيْلِ فِي أَوَّلِ هَذِهِ السُّورَةِ، فَقَامَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷻ وَأَصْحَابُهُ حَوْلًا، وَأَمْسَكَ اللَّهُ خَاتَمَتَهَا اثْنِي عَشَرَ شَهْرًا فِي السَّمَاءِ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ فِي آخِرِ هَذِهِ السُّورَةِ التَّخْفِيفَ، فَصَارَ قِيَامُ اللَّيْلِ تَطَوُّعًا بَعْدَ فَرِيضَةٍ. قَالَ : قُلْتُ : يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنْبِئْنِي عَنْ وَثَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷻ. فَقَالَتْ : كُنَّا نَعُدُّ لَهُ سَوَاكِهِ وَطَهُورَهُ، فَيَبْعَثُهُ اللَّهُ مَا شَاءَ أَنْ يَبْعَثَهُ مِنَ اللَّيْلِ، فَيَتَسَوَّكُ، وَيَتَوَضَّأُ، وَيُصَلِّيُ تِسْعَ رَكَعَاتٍ، لَا يَجْلِسُ فِيهَا إِلَّا فِي الثَّامِنَةِ، فَيَذْكُرُ اللَّهَ، وَيَحْمَدُهُ، وَيَدْعُوهُ، ثُمَّ يَنْهَضُ وَلَا يُسَلِّمُ، ثُمَّ يَقُومُ، فَيُصَلِّيُ التَّاسِعَةَ، ثُمَّ يَقْعُدُ، فَيَذْكُرُ اللَّهَ، وَيَحْمَدُهُ، وَيَدْعُوهُ، ثُمَّ يُسَلِّمُ تَسْلِيمًا يُسْمِعُنَا، ثُمَّ يُصَلِّيُ رَكَعَتَيْنِ بَعْدَ مَا يُسَلِّمُ وَهُوَ قَاعِدٌ، وَتِلْكَ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكَعَةً يَا بُنَيَّ، فَلَمَّا سَنَّ نَبِيُّ اللَّهِ ﷻ، وَأَخَذَ اللَّحْمَ أَوْتَرَ بِسَبْعٍ، وَصَنَعَ فِي الرُّكَعَتَيْنِ مِثْلَ صَنِيعِهِ الْأَوَّلِ، فَتِلْكَ تِسْعٌ يَا بُنَيَّ، وَكَانَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷻ إِذَا صَلَّى صَلَاةً أَحَبَّ أَنْ

يُدَاوِمَ عَلَيْهَا، وَكَانَ إِذَا غَلَبَهُ نَوْمٌ أَوْ وَجَعَ عَنْ قِيَامِ اللَّيْلِ صَلَّى مِنَ النَّهَارِ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً، وَلَا أَعْلَمُ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ الْقُرْآنَ كُلَّهُ فِي لَيْلَةٍ، وَلَا صَلَّى لَيْلَةً إِلَى الصُّبْحِ، وَلَا صَامَ شَهْرًا كَامِلًا غَيْرَ رَمَضَانَ. قَالَ : فَانْطَلَقْتُ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَحَدَّثَنِي بِحَدِيثِهَا. فَقَالَ : صَدَقْتُ، لَوْ كُنْتُ أَقْرَبُهَا، أَوْ أَدْخُلُ عَلَيْهَا لَأَتَيْتُهَا حَتَّى تُشَافِهَنِي بِهِ. قَالَ : قُلْتُ : لَوْ عَلِمْتُ أَنَّكَ لَا تَدْخُلُ عَلَيْهَا مَا حَدَّثْتُكَ حَدِيثَهَا) ۞ رواه مسلم ۱۷۶۱ ا.

ههستن نوژی ویتربکه و بپارینه وه له الله چونکه له شه ودا ساتیک
ههیه که دوعای تیدا وهرده گیریت و الله تعالی داده به زیته ئاسمانی
دونیا :

له أبي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) له رسول الله ﷺ فهرموويه تي:
هه موو شه ويك كاتي سييه كي شه و تيده په ريت، خوي گه و ره
داده به زيته ئاسمانی يه كه مي دونيا و ده فهرمويت: من پادشام، من
پادشام، كي داخوازي هه يه ليم با وه لامی بده مه وه، كييه داواكار يي
ليم هه يه تا بيده مي؟ كييه داواي ليخوشبونم ليده كات تاليي خوشبم،
هه ره به وشيوه يه ده بي هه تا به ره به يان روونده بيته وه .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ : " يَنْزِلُ اللَّهُ إِلَى السَّمَاءِ
الدُّنْيَا كُلَّ لَيْلَةٍ حِينَ يَمْضِي ثُلُثُ اللَّيْلِ الْأَوَّلِ ، فَيَقُولُ : أَنَا الْمَلِكُ أَنَا الْمَلِكُ
؛ مَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ ، مَنْ ذَا الَّذِي يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ ، مَنْ
ذَا الَّذِي يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ ، فَلَا يَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يُضِيَءَ الْفَجْرُ " .

رواه مسلم | ۱۷۵۸ | ، والبخاري | ۱۱۴۵ | .

جابر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده لئی: بیستم پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده یفه رموو: له شه ودا ساتیک هه یه نه گهر موسولمان ریکه وتی بکات له کاتیکا له الله ده پاریتته وه بو کاری خیری دونیاو قیامت نه واداواکاریه که ی بو دابین ده کات، نه وساته ش له هه موو شه ویکدا هه یه .

عَنْ جَابِرٍ قَالَ : سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : " إِنَّ فِي اللَّيْلِ لَسَاعَةً ، لَا يُوَافِقُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ " رواه مسلم ۱۷۵۷۱.

کردنی نویژی ویترو دوو پاشان له کۆتایی یه ک رکات:

ئیهامی الأوزاعي رحمه الله ده‌باره‌ی جیا‌کردنه‌وه‌ی نویژی ویترو ده
لئ: له جیا‌کردنه‌وه‌ی نیوان دوو رکات و وه رکاتی کۆتایی ئه‌گه‌ر
بی‌کات شتیکی باشه وه ئه‌گه‌ر ته‌رکی بدات [هه‌ر سی رکاته‌که
به‌یه‌که‌وه بکات] هه‌ر باشه .

قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ : فِي الْفَصْلِ بَيْنَ الرَّكْعَتَيْنِ وَالرَّكْعَةِ الْآخِرَةِ: إِنْ فَعَلَ
فَحَسَنٌ وَإِنْ تَرَكَهُ لَمْ يَفْعَلْ فَحَسَنٌ

📖الأوسط في السنن والإجماع والاختلاف ٥/١٨٦ ا.

أبو داود السجستاني ده‌لئ: بیستم أحمد ده‌یوت: پیم باشه له ویترو له
دوو رکعه‌ته‌که سه‌لام بداته‌وه .

أبو داود ده لّی: ئیہامی مزگه و ته که ی أحمد ئاوی ده کرد له مانگی
 ږمه زاندا، له دوو ږکعه ته که دا سوره تی (الأعلى) و (الکافرون) ی
 ده خویند، پاشان سه لامی ئه دایه وه له دوو ږکعه ته که، پاشان
 هه لده ستایه وه ږکعه تیکی تری ئه کرد سوره تی (الفاتحة) و (الإخلاص)
 ی ده خویند. ۱۱۱ مسائل الإمام أحمد بروایة أبي داود ۱۶۰۱.

أبو داود ده لّی: بیستم أحمد پرسیاری لی کرا ده رباره ی که سیک
 ویتر ده کات به نو ږکات؟ ووتی: ئه گهر هاتوو ویتری کرد به نو ږکات
 دانانیشیت ئیلا له هه شتم ږکات نه بیټ.

[واته هه شت ږکات دوو دوو ده کات پاشان پشوو ده دات و به
 ږکاتیک کوټایی پی ده هیښیت، یان سی ږکات ده کات دوا ی هه شت
 ږکاته که ئه مهش ده کاته یانزه ږکات و ږکاتی کوټایی یه ک ږکاته،
 واللّه اعلم]

سمعت أحمد سئل عن یوتر بتسع؟ قال: إذا کان یوتر بتسع فلا یقعد
 إلا فی الثامنة. ۱۱۱ مسائل الإمام أحمد بروایة أبي داود ۱۶۱۱.

أبو داود ده‌لئ: بیستم أحمد ده‌یوت ده‌باره‌ی که‌سیک ویت‌ده‌کات
له‌سه‌ره‌تای شه‌ودا ، پاشان هه‌لده‌ستی نو‌یژ ده‌کات ؟ ووتی: نو‌یژ
ده‌کات دوو رکات دوو رکات ، پی‌ی وترا: وه‌ ویت‌ری له‌سه‌ر نییه ؟
ووتی: نا ، أبو داود ده‌لئ: وه‌ بیستم لییه‌وه‌ پرس‌یاری لی‌ کرا ده‌باره‌ی
که‌سیک ویت‌ده‌کات دواتر نو‌یژ ده‌کات دوو دوو ؟ ووتی: به‌لئ ، به‌لام
دوای ویت‌رخه‌وتن هه‌یه .

[واته ویت‌ره‌که‌ی بباته کو‌تایی شه‌وه‌وه‌و دوای ویت‌رخه‌وی‌ت
باش‌ترو چاک‌تره ، والله اعلم].

سمعت أحمد يقول فيمن أوتر أول الليل ، ثم قام يصلي ؟ قال : يصلي
ركعتين ركعتين ، قيل: وليس عليه وتر ؟ قال : لا ، وسمعتَه وسئل عن
أوتر يصلي بعدها مثنى مثنى ؟ قال : نعم ؛ ولكن يكون بعد الوتر ضجعة .
📖مسائل الإمام أحمد برواية أبي داود ٤٦٤ ا .

ئەوانەى نوڭژى وىتر تەرك دەكەن !!

ئىمامى شافعى دەلى: نوڭژى وىتر ، ئەوھى وازى لى بىننيت حالى خراب ترە لەو كەسەى واز لەھەموو سوننەتە كانى شەو و پوژ دىنيت .

قال الإمام الشافعي: «الوتر.. من تركها كان أسوأ حالاً ممن ترك جميع النوافل في الليل والنهار» كتاب الأم للشافعي ۱/۸۷۱.

صالح دەلى: پرسیارم کرد لە بارەى پیاویک نوڭژى وىتر تەرك دەكات بە عەمدەن چى لەسەرە لەم بارەىەوھ ؟ باوكم (ئىمامى أحمد) ووتى: ئەمە پیاویكى خراپە ، ئەوھ سوننەتە سوننەتى رسول اللہ ﷺ و ھاوھلە كانیەتى .

وسألتہ عن الرجل يترك الوتر متعمداً ما عليه في ذلك؟ قال أبى : هذا رجل سوء، هو سنة سنہا رسول اللہ ﷺ واصحابہ .
مسائل الإمام أحمد بروايه ابنه صالح ۱ ص: ۲۶۶ رقم أثر (۲۰۶).

ابن قدامة ده‌لئ: أحمد ووتی: هەر که‌سیک نو‌یژی ویتەر ته‌رک
 بکات به عه‌مدی ئه‌وه پیاویکی خراپه ، وه نابیت که شایه‌تی لی
 وه‌ربگیریت .

قال ابن قدامة ، قال أحمد: من ترك الوتر عمدا فهو رجل سوء، ولا
 ينبغي أن تقبل له شهادة . المغني ا ج ۲/ص ۱۱۸ ا .

کاریکی ئاسان و پاداشتیکی زۆروو خوشهویست لای الله تعالی
 ئەو کردەوهیهیه که بهردهوام دەبیت لەسەری ئەگەر چی کردەوهیه کی
 که میش بیّت بۆیه دەتوانی شەوانە سی ڕکات نوێژی ویتەر بکهیت و
 ئەو پاداشته به دەست بهیئیت :

دایکمان عائیشە (رضی الله عنها) دەلی: رسول الله ﷺ
 فەرموویەتی: خوشەویسترینی کردەوهکان لەلای الله تعالی
 بەردهوامترینیانە ئەگەرچی که میش بیّت. راوی دەلی: عائیشە گەر
 کردەوهیه کی ئەنجام دا بوایه ئەوا بەردهوام دەبوو لەسەری .

عَنْ عَائِشَةَ ، قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : " أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ
 تَعَالَى أَدْوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ " . قَالَ : وَكَانَتْ عَائِشَةُ إِذَا عَمِلَتْ الْعَمَلَ لَزِمَتْهُ .
 رواه مسلم | ۱۷۸۳ | ، والبخاري | ۶۴۶۵ | .

کهوایه بەردهوام بە لەسەری گەر بە سی ڕکاتیش بیّت تەرکی مە که
 کاریکی که مەو پاداشتیکی زۆرو نەبراوێه ، والله تعالی اعلم .

فَسأَلِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُعَجِّلَ فَرَجَ هَذِهِ الْأُمَّةِ اللَّهُمَّ أَقِمْ عِلْمَ الْجِهَادِ
 واقم أهل الزيغ والفساد وانشر رحمتك على العباد. يا من له الدنيا
 والآخرة وإليه المعاد وصلى الله وسلم وبارك على عبده ورسوله نبينا
 محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

پروژه‌یه‌کی ته‌واو سه‌ربه‌خۆی ئیسلامیه له پیناو به‌رز
 راگرتنی شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی خوای گه‌وره دژی هه‌موو
 ریچکه خوار و فیکره سه‌رلیشی‌واوه‌کان ده‌وه‌ستیته‌وه
 کتیب‌خانه‌ی تویشو به‌ به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت
 بانگه‌وازی خوای ده‌کات

به هیوای سود بینین له بالاو کراوه‌کانمان